

Uluslararası ilişkilerde

Yoğun gündem

Avrupa Metal Sendikaları Federasyonu EMF, Avrupa'nın tüm ülkelerinde örgütlü bulunan metal işçileri sendikalarının oluşturduğu, toplam üye sayısı 6 milyonu bulan ve demokratik

bir işleyişe sahip sendikalar tarafından oluşturulan bir uluslararası işkolu federasyonu. Özellikle son dönemde Avrupa Birliği'nin genişleme sürecinde sendikalar ve işçi sınıfı açısından sorunların artışı ile birlikte etkisini arttırmaya çalışıyor.

Daha önceleri faaliyetlerinin ağırlığını çeşitli Avrupa Birliği kurumlarında lobicilik oluşturuyorken, içinde bulunduğumuz dönemde farklı ülkelerdeki sendikaları birbirine yakınlaştırma, Avrupa çapında eylem kararları alma ve örgüt içi iletişimi yoğunlaştırma faaliyetleri daha güncel hale gelmiş durumda.

EMF yönetim kurulu toplantısı 22-23 Kasım 2004 tarihlerinde Luxemburg'da gerçekleştirildi. Toplantıya Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli katıldılar.

Yönetim kurulu toplantısının gündemini, rutin örgütsel ve mali konuların görüşülmesi dışında, Avrupa sendikacılık hareketinin acil gündemini oluşturan tehditler konusu oluşturdu. Özellikle 2004'ün yaz aylarında Almanya'da Siemens, Daimler Chrysler, Bosch ve Volkswagen işyerlerinde imzalanan "taviz sözleşmeleri" ve dolayısıyla çalışma sürelerinin ücret artışı olmaksızın uzatılması konusu uzun tartışmalara ve eleştirilere neden oldu.

Alman sendikası IG Metall'in Genel Başkan düzeyinde toplantıya katılması tartışmanın önemini ortaya koyan bir olguydu. Genelde IG Metall başkanları çok önemli gündem maddeleri olmadıkça EMF yönetim kurulu toplantılarına katılmazlar.

IG Metall, EMF içinde en etkili sendika ve son dönemde EMF'nin çeşitli komitelerinde diğer ülke sendikalarından, imzaladığı sözleşmeler nedeniyle ağır eleştirilere maruz kalıyor. IG Metall Başkanı Jurgen Peters, toplantıda yaptığı konuşmada, imzalanan "taviz sözleşmelerinin" çok sınırlı sayıda işçiyi kapsadığının altını çizdi. Ayrıca, bu sözleşmelerle, fabrikaların yer değiştirmesinin engellendiğini, işçilere uzun yıllar iş güvencesi getirildiğini vurguladı.

Diğer taraftan bu sözleşmelerin özellikle medya tarafından kamuoyuna farklı biçimde aktarıldığından, tüm sözleşmeleri kapsadığı gibi bir izlenim yaratılmak istendiğinden yakındı.

Diğer ülke sendikalarının eleştirilerinin toplandığı nokta ise, bir ülkedeki işçilerin işlerini belirli tavizler vererek koruma çabasının, sermayenin Avrupa çapında ücret maliyetlerini düşürme hedefini kolaylaştırdığı, tek tek ülke sendikalarının sadece kendi üyelerinin güvencesi ve haklarını dikkate alarak mücadele edemeyeceği oldu.

IG Metall'in imzaladığı sözleşmelerinin, tüm Avrupa'da işçilere yönelik saldırı dozunun artırılması sonucunu doğurduğu eleştirisi, bu sözleşmelerle yol açıldığı şeklinde değerlendirmeler yaygın biçimde yapıldı.

Bu tartışmaların ortaya çıkarmış olduğu gerçek, AB genişleme sürecinin AB sermayesi tarafından işçi haklarının aşağıya doğru bastırılması için bir fırsat olarak değerlendirildiğidir. AB genişleme süreci, AB üyesi ülkeler arasındaki ücret ve sosyal haklardaki eşitsizlik nedeniyle Avrupa işçi sınıfının aleyhine işleyen bir nitelik kazanmıştır.

EMF yönetim kurulu bu çerçevede, ücretler ve sosyal haklarda dampingi önlemek için üye örgütler arasında ücret koordinasyonu kuralına işlerlik kazandırmak, çalışma sürelerinin uzatılmasına karşı direnmek ve EMF'nin ulusal toplu sözleşme düzeylerinde temsilini sağlamak kararlarını aldı. Dolayısıyla, EMF uluslararası bir federasyon olarak, tek tek ülkelerin sorunlarıyla daha fazla ilgilenme noktasına taşınmış oldu.

EMF Yönetim Kurulu'nun ana tartışma konusu olan, sermayenin Avrupa çapındaki saldırılarına karşı sendikal bir strateji oluşturma başlığı, sosyal diyalogun sektör, alt-sektör ve firma düzeyinde geliştirilmesi gibi alt başlıklarda detaylı biçimde ele alınmıştır. Aynı şekilde toplu sözleşme süreçlerinin daha yakından izlenmesi, ulusal sendikal yapılar arasında koordinasyonun ve bilgi akışının sağlanması konusunda adım atılmıştır.

EMF Genel Sekreterliği'nin yapmış olduğu politik sunumda yer alan, Avrupa Birliği kurumları düzeyinde yaşanan yeni sağ egemenliğin içinde bulunduğumuz dönemde sendikaların işini zorlaştırdığı tespiti, Avrupa sendikacılık hareketinin kendi ayakları üzerine basması eğilimini besleyen bir unsur olarak değerlendirilecek bir gelişmedir. Politik desteği azalan ve sorunları giderek artan bir sendikal hareket, kendi olanaklarını ve gücünü harekete geçirme zorunluluğu ile karşı karşıyadır. Bu olumlu bir gelişmedir.

ILO Aplikasyon Komitesi ile görüşme

EMF Yönetim Kurulu toplantısından sonra Brüksel'de 2821 ve 2822 sayılı yasaların değiştirilmesi ile ilgili olarak hükümetin açıkladığı taslaklar konusu Belçika Hristiyan Sendikalar Konfederasyonu (CSC) Başkanı Luc Cortebeek'in başkanlık ettiği bir heyetle görüşüldü. Cortebeek aynı zamanda ILO Aplikasyon Komitesi İşçi Grubu Başkanı ve Komite'nin başkan yardımcılığı görevini de sürdürüyor.

Görüşmede, yaklaşık 21 yıldır yürürlükte olan ve defalarca madde değişiklikleri yapılmasına rağmen özünden hiçbir şey kaybetmeyen 12 Eylül ürünü sendikalar ve toplu sözleşme yasalarında yapılmak istenen değişikliklerin uluslararası standartlara uyumlu olmadığı, hükümetin ve kimi konfederasyonların, değişiklik taslakları arkasında toplumsal bir uzlaşma varmış görünümü yaratmaya çalıştıkları belgeleriyle birlikte ILO'ya aktarıldı.

Kendilerine, yasa değişiklik taslakları, uygulamada karşılaşılan sorunlar ve ILO'nun T.C. hükümetlerine yaptığı uyarı ve öneriler ile bizim nasıl bir yasal düzenleme istediğimiz konularında detaylı raporlar sunuldu. Bunlara ek olarak hükümetin son yıllarda Türkiye'nin Aplikasyon Komitesi'nde değerlendirmeye alınmıyor olmasını, uluslararası standartlara uyum gibi göstermeye çalıştığı, oysa bunun gerçeği yansıtmadığı ve bunun değişmesi gerektiğinin altı çizildi.

Görüşme, Türkiye'de konfederasyonlar ve sosyal taraflar arasında bir uzlaşma olduğu yanlış inancını ortadan kaldırılmasına, gerçeklerin üstündeki örtünün kaldırılmasına hizmet ettiği için faydalı oldu. Hükümet ILO'nun farklı komitelerinde, Türkiye'deki gerçek durumu bilen bir grupla karşılaşacağını çok iyi bilerek davranmak zorunda. "ILO normlarına uyum çerçevesinde yasal hazırlık yaptım ve sosyal taraflar destek veriyor." masalına ILO ve Avrupa'da çoğu çevreyi inandırması artık mümkün değil.

Felluce'de katliam

ABD dünyayı umursamıyor

Felluce'de yaşananlar 21. yüzyılda bile, barbarlığının sınırlarının nerelere kadar varabileceğini bir kez daha gösterdi. Özellikle ABD'li ve İngiliz tekellerinin çıkarları için işgal edilen Irak'ta, özellikle direnişin simgesi haline gelmiş olan kentlerde neredeyse her gün katliamlar yapılmaktadır.

Ramazan Bayramı sırasında, bir halkın kutsal saydığı günlerde bile dünyanın gözü önünde teslim aldıkları insanları katletmekten çekinmemektedirler. İşgal orduları 1200'den fazla militanı Felluce'de öldürdüklerini gerine gerine söylemektedirler. En az bu kadar sivil halkı, çocuk-çocuk ve yaşlıyı öldürdükleri de değişik medya organlarında yazıldı. Binlerce insan tutuklandı, her taraf bombalanarak yerle bir edildi. Bu saldırılar karşısında dünya kamu oyunda tepkiler sınırlı bir şekilde gösterilmektedir. Diğer yandan, katliamların engellenememesi, uluslararası alanda işçi sınıfının örgütlülüğünün zayıf olmasının bir göstergesidir bu anlamda.

Demiryolu işçileri Paris'te sokaklara hakim!

Fransız Emek Konfederasyonu CGT'nin verdiği bilgilere göre 25

Kasım'da Paris sokaklarında 50 bin Demiryolu işçisi özelleştirmelere karşı görkemli bir eylem gerçekleştirdi. Fransa'nın değişik şehirlerinden Paris'e akın eden işçilere, İtalyan Demiryolu İşçileri Sendikası ORSA'da destek verdi.

Geçen yıllarda Fransa'da hükümetin yaklaşık 8 bin işçiyi özelleştirme yolu ile sokağa attığı bilinmektedir. Şu anda toplam 2 bin civarındaki bilet satış gişelerinin yüzde 20'sinin elden çıkarılması planlanmaktadır. Devam etmekte olan toplu iş sözleşme görüşmelerinde şirketin önerdiği yüzde 1.8'lik ücret artışı enflasyon artışını bile karşılamazken, daha bir dizi işin de Outsourcing denilen yönetemle işin dışarıya/taşeronla verilmesinin de planlandığı öğrenildi.

AB'de işçiler artık sessizliğini bozmuş ve yaşamın kendi çıkarları doğrultusunda düzenlenmesi için mırıldanmakla yetinmiyorlar, haklarını koparıp almak için alanları zapt ediyorlar...